Vlinder

Janneke ging mit heur moeke en n vriendinnetje noar diek. t Was bie hoes ja zo waarm, bie t wotter zol t vervaast beter wezen. Boven op diek waaide t lekker, en in t wotter spaddeln leek heur ook wel wat. Nait veur niks prouten minsen dizze summer over n hettengolf. t Was òfgoand wotter, wichter deden schounen oet en gingen aan sjaauw. Mamme vil al gaauw in sloap boven op diek.

Eerst gingen ze riesdammen deur; t zaand was lekker haard, ze zakten nait votdoadelk in bragel vot, zoas leste moal dat Janneke hier mit pabbe lopen haar. Ale moalen was t ja weer aans achter diek. Dou ze bie echte zee aankwamen, dreven der aalmoal laimeneerstiekjes op t wotter. As wichter ze oppakten, deden ze vleugels oet en vlogen n indje vot. Der waren wel doezend van dij tiekjes, en ze haren bliekboar ook last van waarmte. Genoateboten kwamen vlak bie zandbaank laans. Je konden hoast noar Börkem lopen, zo leek t wel. Mor doar verkeek je joe aaltied weer op, omreden doar laip voargeul nog tussendeur. Wichter spaddelden in t laauwe wotter en werden der nait zat van. Mor op n duur kregen ze dörst en zin in wat lekkers. Woar mamme zat konden ze hoast nait zain. Op diek, mor woar? Ze mozzen toch mor weerom lopen en noar diek tou, din kwamen ze vanzulf wel weer oet bie schounen en taas.

Op weeromraais dreef der in ainen n vlinder vlak veur vouten van Janneke, in t wotter. Zollen vlinders wel swimmen kinnen, vrougen wichter heur òf. Janneke dee haand onder t liefke van vlinder en tilde t baistje op. Dij klapte votdoadelk zien rood-broene vleugels op en ze zagen dat onderkaant haildaal swaart was. Noa n tiedje zette Janneke vlinder op heur aarm. Dij kroop noar boven tou tot op t raandje van t zeeltje van heur swimpak. Doar bleef e zitten Dou vonden wichter dat e toch mor weer vlaigen mos. Janneke dee heur scholder omhoog en joa, doar vloog vlinder hin. Mor hai kwam ook weerom en lag vannijs in t wotter. Hai was bliekboar nog nait goud oetrust worden. Haile seremonie begon weer. Vlinder von t best dat e weer oppakt wer, en lait hom deur zun opdreugen. Viene pootjes kriebelden op Janneke’s haand. Dou stak e zien tonkje ook nog oet en rolde hom weer op. t Ging vlinder goud noar t zin. Weer kroop t baistje omhoog noar scholder tou. Onderwiel laipen wichter noar diek en vlinder bleef rusteg in zun zitten. En of Janneke nou scholders optrok of nait, hai bleef woar e was. Vremd hur, woarom vloog e nou nait vot? Pas dou ze vlak bie diek waren, was e der bliekboar zat van en genog oetrust om wieder te raaizen. Zomor was e vot, koppeltjeboidelde nog n poar moal en vloog lucht in. Wat toch n wonderliek daaier.

Dou ze bie mamme waren, mozzen ze wel t verhoal vertellen van heur reddensaksie van dizze middag. Mor op ain vroag waiten ze tot op heden gain antwoord: Kin n vlinder nou swimmen of nait? Wel t wait mag t zeggen.

Auteur: Kunny Luchtenberg

Inspreker: Margriet Dijk

